ו א טוש"ע י"ד סי' קפח סעיף ג ועי' בהשגות בפ"ה מהל' איסורי ביאה הל'

ג ובהגהות מיי' ריש פ"י: ב מיי' פ"ה מהלכות

ב מיי' פ"ה מהלו איסורי ביאה הל' יג:

מיסורי ביחה הלי יג:

דג מייי שם פ"י הלי ד סמג
לאיון קיא טוש"ע י"ד סיי
קלד סעיף ג:
מד מייי שם פ"ה הל' יד
סמג שם טור ש"ע י"ד

סי' קפח סעיף ה: הו מיי שם הל' טו ועי

קפח סעיף ג:

לקמן כב: לח. סו.כריסות י.ז. ב) ל"ל ר' יוחנו. כרימות י], כ) ל"ל ר' יוחנן.
רש"ל, ג) [לקמן כב:], ד) ל"ל
יוחל וכ"ה במוס' ועי' רש"ל
קוכ"ג הערון ווחל ופי' שם
אדם ודלל כרש"י דגרם זוגל חדם ודנה כרש"י דגרם זוגה
ופי שני מ"ח וכו' ולפיכושו
מלח אחא ואיימי בידיה ק"ק
דאמו ואיימי בידייה הל"ל],
דאמו ואיימי בידייהו הל"ל],

דאמו ואיימי מא: מו:],

(ז) [לקמן מו:], ו) ס"א בשרה, ן (מקרן מון, לא ט מצמיט, מון (מיקר) פורקר מון, מון (דה. רט"ען), אין במ"א: דרס, רט"ען, מ"ו וגרס דדייקינן כי ליטנא דקרא, לא ן עני" מוס" לעיל יח: ד"ה למעוטי כו׳ כתבו ביתר ביאורן,

תורה אור השלם 1. ואשה כי תהיה זבה דם יְהְיֶה הְבְּשְׁרְה שׁבְּעֵת יְהְיֶה זְבָה בְּבְשְׁרָה שְׁבְעַת יָמִים תִּהְיֶה בְּנִדְתָה וְכָל הַנָּצֵע בָּה יִטְמָא עַד הָעֶרֶב: ויקרא טו יט

הגהות הב"ח (d) גמ' למאן קתני לה: (כ) רש"י ד"ה דפלי וד"ה דת"ק וכו' סבר החי דס

טמא הוא כל"ל והד"א: גליון הש"ם

גמ' סומכום אומר משום

-"מ. לקמן כה ע"א:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] תום' ד"ה בתוכה מאדים וכר לא האדים מבפנים כמו דם אגור מלת אגור נמחק:

תום' הרא"ש (המשך) לחלק בין שפופרת לחתיכה ופליגי בחתיכה כדפליגי מעיקרא א״כ לא הו״ל . למימר אלא בשפופרת כ״ע למימו אלא בשמופות כ"ע לא פליגי כו' כי פליגי בחתיכה. ופי' השר מקוצי דבהא פליגי ר' אליעזר ורבנן דר' אליעזר סבר י ררכה של אשה לראות כו׳ ווכה של אשה לדאות כו וכיון שרואה כדרך שהנשים רואות טמאה ורבנן סברי אין דרכה של אשה לראות רם בחתיכה ואע"ג דפלי אפלויי וכיון שלא ראתה . כדרך שהנשים דרכן לראות טהורה אע"ג דהוי דם נדה יגם נוגע בבשרה ופליגי אליעזר ורבנן בקרא דדרשינן בבשרה ולא בשפופרת דר׳ אליעזר סבר בשפופרת די אלינה סבר דממעטינן שפופרת משום הפסקה וכן חתיכה היכא שאין הדם נוגע בכשר אבל אי פלי איפלויי קרינא שפיר . ככשרה ורבנן סברי דטעמא דשפופרת משום שאי דרכה של אשה לראות כן וכן בחתיכה נמי אפילו אי אפלאי אפלויי ולפי שאין דרך הנשים לראות כך והאי . יהאמרי איז זה דם נדה הכי י קאמוי אין והדם נדה הגיל קאמרי אין דם נדה רגיל לבא בזה הענין וכן עשה מעשה השר מקוצי באשה שנעקר מקור שלה וכמין חתיכת בשר נפל לה בבית יטיהר אותה לבעלה כיון . ראין דרך נשים לראות כן:

באפשר לפתיחת הקבר בלא דם קמיפלגי. להך לישנא מימה 💎 הרי זו ספק לידה וספק זינה. ספק אם זינה היא וחייבת בקרבן זינה ספק אם לידה היא וחייבת בקרבן לידה ספק אינה לא לידה ולא זיבה ואין עליה קרבן כילד אם ילדה בשלישי ולד גמור הרי כאן לידה ולא זיבה ואפי׳ ראתה דם עם לידתה להשלים ג׳ ראיות דקושי סמוך ללידה

רחמנא טהרה לקמן בפ׳ בנות כותים (דף לו:) כי יזוב זוב דמהף) דמה מחמת הרי זו ספק לידה ספק זיבה מביאה קרבן עלמה ולא מחמת ולד ואם לא היה ולד ואינו נאכל רבי יהושע אומר מביאה קרבן ונאכל מאשאי אפשר לפתיחת הקבר בלא וראתה דם עם לידתה הרי כאן זיבה גמורה דהשתא לאו קושי סמוך ללידה דם לישנא אחרינא אמרי לה אמר רב יהודה הוא דאין כאן לידה ואם לא היה ולד אמר שמואל לא מימא רבי יהודה אלא ולא ראתה דם אין כאן לא לידה ולא בחתיכה של ארבעה מיני דמים אבל של זיבה דשני ימים הוא דחואי הלכך מביאה קרבן אחד לאכול בקדשים דשמא שאר מיני דמים מהורה איני והא כי אתא יולדת או זבה היא ואינו נאכל חטאת רב הושעיא מנהרדעא אתא ואייתי מתניתא העוף שלה דשמא אינה לא יולדת ולא בידיה המפלת חתיכה אדומה ושחורה זבה דאפשר לפתיחת הקבר בלא דם ירוקה ולבנה אם יש עמה דם ממאה ואם ובשלישי לא חזאי וולד נמי לא הואי והאי לאו מהורה ורבי יהודה אומר בין כך ובין כך קרבן מליקת חולין היא ונבלה: שאי ממאה קתני אדומה ושחורה ירוקה ולבנה חפשר. הלכך מה נפשך אם ולד הוא ופליג ר' יהודה וכי תימא כי פליג ר' יהודה הרי כאן לידה ואם אינו ולד הרי כאן אאדומה ושחורה אבל ירוקה ולבנה לא זיבה דבשלישי חואי: ועדיפא. חמירא: אם תוכה מאדים. הבשר מאדים ואפי׳ אלא ירוקה ולבנה (6) מאן קתני לה אילימא איו שם דם ממש: **כפומכום.** דאמר לרבגן השתא אדומה ושחורה קא מטהרי תוכה כעמה ועדיפא מדסומכוס רבנן ירוקה ולבנה מיבעיא אלא לאו לר' דאיהו בעי דם ממש: טמאה לידה. יהודה ופליג אלא אמר יורב יהודה) יבאפשר ויש לה ימי טוהר ותשב לזכר ולנקבה לפתיחת הקבר בלא דם קמיפלגי ובפלוגתא ימי טומאה דנקבה וימי טוהר דוכר: דהני תנאי דתניא קשתה שנים ולשלישי לבנה. דהוא מין בשר: זוגא דמן חדייב. שני תלמידי חכמים מחותו מקום: אגור. דם הרבה: לסומלום. דאמר דם שבתוכו מטמא אותה משום נדה: וקילה מכולהון. מדסומכוס דלה בעי אגור ומדר׳ אחא דאמר אפילו אין תוכה אלא מאדים: בשפופרת. הכניסה קנה חלול באותו מקום ונמלא בתוכו דם: בנשרה. דם יהיה זובה בבשרה שינא דרך כותלי בית הרחם ואין מפסיק והאי קרא בנדה כתיב ופרשה שניה נאמרה בזבה (ויקרא טו) ואשה כי יזוב זוב דמה וגו': שמטמאה בפנים כבחוץ. מאחר שינא מן המקור לפרוזדור והעמידו כותליה מיד היא מטמאה משא"כ בזב ובעל קרי דאין מטמאין עד שתנא טומאתן לחוץ:

אם יש בה דם אגור כו'. ומאי שנא

משפופרת: דרכה של אשה לראות דם

בחתיכה. הלכך בבשרה קרינא ביה

דמין במינו לא חייך: שפיר. עור הולד

קודם שנבראו בתוכו גידים ועלמות

ובשר: דפלי פלויי. שיש בה שורות

שורות ביקועים מבחוץ והדם שס(כ):

דת"ק. לא מטהר לה אלא מגזרת

הכתוב סבר האי דם טהורש הוא ומשום

חלילה היא טהורה ומשום גזרת הכתוב

וה״ה לשפופרת כיון דטעמא משום

חלילה הוא: וה"מ דשיעא. חתיכה

והדם בתוכה לא נגע: אבל היכא דפלי

פלויי. והדם שם ונוגע ברחם: טמחה.

דקרינן בבשרה והיינו דקאמרי אם יש

עמה דם דפלי פלויי טמאה ואם לאו

טהורה. ורבנן בתראי לא דייקי לישנא

דקרא והאי דמטהרי משום דלאו דם

דג' מקומות דקאמר ר' יוחנן לעיל (דף יח.) דהלכו חכמים אחר הרוב למעוטי מאים: בתובה מאדים. ואע"ג דלא

> מועיל אלא לסומכוס ומבחוץ אפילו לרבנן: זרוא. פירש בערוך שם חכס: אם יש בה עצם ממאה לידה. והא דתנן הך קודם הא דדם אגור דמיירי נמי בנדה ולא בלידה משום דתני כל דברייתא ברישא: והאמר רבי שמעון בן יוחי. וא"ת וליסייעיה ממתני׳ דבעי עמה דם וי"ל היינו משום דהסבר דאינו דם נדות: הא דם נדה ממאה אפילו בשפופרת. וא"ת מנליה הא אימא הא דדם נדה טמאה משום דפלי פלויי וקרינן ביה בבשרה כדמשני אביי לפירש"י וי"ל דנראה לו למקשה דרבנן פליגי אמאי דקאמר ר' אליעזר בהדיא בבשרה ולא בשפיר ולא בחתיכה ואתו רבנן למימר דלא מטעם בבשרה טהור אלא משום דאינו דם נדות הא אם היה דם נדות טמאה אפילו בשפופרת דאי דם נדות טהור בשפופרת אם כן לא

הוו פליגי רבנן אמאי דקאמר רבי

: אליעזר בהדיא

הפילה ואינה יודעת מה הפילה הרי זו ספק לידה ספק זיבה מביאה קרבן ואינו נאכל רבי יהושע אומר מביאה קרבן ונאכל לפי שאי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם ת"ר המפלת חתיכה °סומכום אומר משום רבי מאיר וכן היה רבי שמעון בן מנסיא אומר כדבריו קורעה אם יש דם בתוכה ממאה ואם לאו מהורה כרבנן ועדיפא מדרבנן כרבנן דאמרי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם ועדיפא מדרבגן דאינהו סברי עמה אין בתוכה לא וסומכום סבר אפילו בתוכה ותניא אידך המפלת חתיכה ר' אחא אומר קורעה אם תוכה מאדים ממאה ואם לאו מהורה כסומכום ועדיפא מסומכום ותניא אידך המפלת חתיכה רבי בנימין אומר קורעה אם יש בה עצם אמו ממאה לידה אמר רב חסרא ובחתיכה לבנה וכן כי אתא יווגא דמן חדייב אתא ואייתי מתניתא בידיה יהמפלת חתיכה לבנה קורעה אם יש בה עצם אמו ממאה לידה אמר רבי יוחגן משום רבי שמעון בן יוחי יהמפלת חתיכה קורעה אם יש בה דם אגור ממאה ואם לאו מהורה כסומכום וקילא מכולהו בעא מיניה רבי ירמיה מרבי זירא הרואה דם בשפופרת מהו יבבשרה אמר רחמנא ולא בשפופרת או דלמא האי ®בבשרה מיבעי ליה שמטמאה מבפנים כבחוץ אמר ליה הבבשרה אמר רחמנא ולא בשפופרת דאי בבשרה מבעי ליה שמממאה מבפנים כבחוץ יא"כ נימא קרא י(בבשר) מאי בבשרה שמע מינה תרתי והא"ר יוחנן משום רבי שמעון כן יוחי המפלת חתיכה קורעה אם יש בה דם אגור ממאה ואם לאו מהורה הכי השתא התם דרכה של אשה לראות דם בחתיכה הכא אין דרכה של אשה לראות דם בשפופרת לימא שפופרת תנאי היא דתניא המפלת התיכה אף על פי שמלאה דם אם יש עמה דם ממאה ואם לאו מהורה רבי אליעזר אומר בבשרה ולא בשפיר ולא בחתיכה ר' אליעזר היינו תנא קמא אימא שרבי אליעזר אומר בבשרה ולא בשפיר ולא בחתיכה וחכמים אומרים אין זה דם נדה אלא דם חתיכה תנא קמא נמי מהורי מטהר אלא דפלי פלויי איכא בינייהו תנא קמא סבר בבשרה ולא בשפיר ולא בחתיכה והוא הדין לשפופרת והני מילי היכא דשיעא אבל פלי פלויי ממאה מאי מעמיה בבשרה קרינא ביה ואתו רבנן למימר יאף על גב דפלי פלויי אין זה דם נדה אלא דם חתיכה הא דם נדה ודאי ממא ואפילו בשפופרת נמי אמר אביי בשפופרת כולי עלמא לא פליגי דמהורה

נדה הוא הלכך לא שנא בתוכה כי שיעא ולא שנא פלי פלויי דנגע ברחם טהורה אבל שפופרת דם" נדה היא טמאה דלא דרשינן בבשרה אלא לטמאה בפנים כבחוץ: כולי עלמא לא פליגי (דעהורה. דאין דרך הרואה בכך) ?:

האדים מבחוץ ונראה דאם האדים מבחוץ עדיף טפי אפילו לא האדים מבפנים כמו דם אואור דבפנים אינו

תום' הרא"ש

המפלת חתיכה. הרי זו ספק לידה ספק זיבה אי . סבירא ליה יש קושי לנפלים טביז א ליהיש קושי לנפלים ניחא דאינה מביאה אלא קרבן אחד אבל אי סבר דאין קושי לנפלים צריכה להביא שני קרבנות דדילמא הויא שני קרבנות דדיכמא הויא
זבה ויולדת וקרבן לידה
וקרבן זיבה לא שייכי
אהדדי ליפטר בקרבן אחד
כדאיתא בפ״ב דכריתות
ולקמן ביוצא, דופן מידי . דהוה אאכל חלב ודם ואיכא לפרש הא דקאמר מביאה סבר דאחד מן הקרבנות נאכל דודאי זבה היא אבל נאכל דרדאי זבה היא אבל ספק לידה היא לפיכך אינו נאכל: מאי בבשרה ש"מ תרתי. ולקמן בריש הרואה כתם פריך דמיבעי ליה בכשר עד שתרגיש בכשרה ומשני תרתי ש"מ וצ"ל דכולה שמעינן מיניה ממיעוט דה"א שמעינן למעוטי שפופרת ומבי"ת שמעינן שמטמא בפנים כבחוץ דמשמע בעודו טכוניגן כבחוץ בבשר דבשר בבשו טמאה וממשמעות דבשר שמעינן שתרגיש בבשרה: הא דם נדה ודאי טמא אפילו בשפופרת דס"ד השתא דאין חילוק . ביז חתיכה לשפופרת כמו מרינן בחתיכה אי הוי דח וי"ל דתלמודא דייק מתון דבריהם דהכי סבירא להו דבריהם דהכי סבירא להו משום דפליגי מאיזה טעם נטהר היכא דשיע דרי אליעזר מטהר מדרשא דקרא ומשמע ליה דאתו . יבנן למימר דלאו מן השם . הוא זה אלא משמע דאיז זה דם נדה אלא דם חתיכה. הילכך לר' אליעזר דמטהר מדרשא דקרא משום חציצה היכא דפלא אפלויי קרינא ביה בבשרה וטמאה ולרבנן טמאה דלא בעי׳ שיגע ככשרה וככשרה דרשי ליה לטמאות בפנים כבחוץ ולא אשה לראות דם בחתיכה ואפילו דפלא אפלויי משום דאיז זה דם נדה אלא דם . דרכה של אשה לראות דם בשפופרת דההוא הוי מטעם הפסקה והכא משום י מעיקרא. וע״ק כיון דאבי לא בא לחדש בדבריו אלא